

„Urunk! Kérünk, adj tehetséget, lelki és testi erőt,

hogyan közösségünket és templomunkat a Te dicsőségedre felépíthessük!”

MÉGIS

2021. húsvét

A PÁTYI KATOLIKUS KÖZÖSSÉG LAPJA

www.ude.hu

„Az emberek esztelenek, következtelenek és magukba fordulnak,
MÉGIS SZERESD ŐKET!” (Kalkuttai Szent Teréz)

A KENYÉRTÖRÉS

A kenyér, mit nyújtok neked
Égi búzaföld virága,
Angyaloknak drága éték,
Maga az Úr kínálja.
E kenyér, e gyönyörteljes,
Nem a világ engedelmes
Szolgáinak süttetett.
Ki értem él, annak adom.
Akarsz élni oldalamon?
Vedd és edd – az életet.

Jean Racine

ÖLTSÉTEK MAGATOKRA KRISZTUST!

Michelangelo Buonarottinak (1475-1564) három pietáján kívül van három alkotása, amelyeken a nagypénteki és a nagyszombati eseményeket ábrázolta. Firenzében a Szentlélek templom oldalkápolnájában van egy csodálatos kisméretű feszülete, Londonban a The National Gallery gyűjteménye őrzi a Jézus sírba tétele című festményét, és Rómában a Sopra Minerva templomban látható a keresztet átölelő feltámadt Krisztust ábrázoló márvány szobra.

Mindhárom alkotásán meztelenül ábrázolta Jézust. Egy-egy bibliai jelenet ábrázolásakor a művészek követték a jelenet ábrázolásának ikonográfiai hagyományait, de kezükbe véve a Szentírást igyekeztek saját

módjukon ábrázolni azt, amit olvastak. Ezt tette Michelangelo is. Mind a négy evangélium leírja, hogy a keresztre feszítés után Jézus ruháit a katonák szétosztották (Mt 27,35, Mk 15,24, Lk 23,34). János evangéliuma még azt is részletezi, hogy köntösére miért vetettek sorsot. Michelangelo ebből azt olvasta ki, hogy Jézust, a keresztre feszítése előtt minden ruhájától megfosztották. A meztelenre vetkőztetés a kereszthalálra ítélt ember megalázásának része volt. Jézus ezt is elszenvedte. Az első ókeresztény keresztetek ténylegesen így is ábrázolták, csak később a Megváltó iránti tiszteletből ábrázolták szemérmét eltakaró kendővel.

Márk evangéliuma, amelyből az idén vasárnaponként az evangéliumi szakaszokat olvassuk, a szenvedéstörténetben leírja, hogy amikor Jézust elfogták mindenki magára

hagyta, majd így folytatja: „Egy ifjú mégis követte, meztelen testét csak egy gyolcs lepel fedte. Amikor meg akarták fogni, otthagyta a gyolcsleplet, és meztelenül elfutott” (Mk 14,51). Egyedül Márk említi ezt a jelenetet.

veti Jézus meggyalázását, azt, hogy meg fogják fosztani ruháitól, és a keresztségre készülőknek írt evangélium jelzi vele, hogy a tanítványnak osztoznia kell Jézus sorsában. Le kell vetnie ruháját, hátra kell hagynia régi mivoltát, hogy a keresztségben magára öltse az új embert. Mindenben követnie kell Jézust, a halálában és a feltámadásában is, úgy ahogy ezt Pál apostol tanítja az efezusiakhoz írt levelében: „Öltsétek magatokra az Isten hasonlóságára, igaz mivoltban és igaz szentségben teremtett új embert!” (Ef 4,24). A rómaiakhoz írt levélben pedig ezt mondja: „ölsétek magatokra az Úr Jézus Krisztust.” (Róma 6,14). Az ókeresztény korban a keresztelés alkalmával a megkereszteltek ténylegesen levették minden ruhájukat mielőtt háromszor alámerültek a keresztség vizében és utána öltötték magukra a fehér ruhát, amelyet nyolc napig hordtak. Ez jelképezte újjászületésüket Krisztusban.

A nagyszombati vigília szertartáson idén is megújítjuk keresztségi ígéreteinket, ami minket is arra hív, hogy lélekben újjá szülessünk: „amint Krisztus az Atya dicsősége által föltámadt halálából, úgy mi is új életet éljünk!” (Róm 6,4).

Németh László Imre atya

A szentírás magyarázók szerint ennek jelképes értelme van. Előre

KERESZTÚT MAGÁNYOSAN

Szép lett volna, ha az eredeti tervnek megfelelően, pátyi testvérek mind együtt zarándokoltunk volna Torbágyra, a Katalin-hegyi kálváriához. De a járvány megszorításai ezt az elképzelést is felülírták. Így hát, két öreg madár, csak kettesben vágunk neki egy délután a fenyvesaljának. Böjti szél fúj, de ragyogott a nap, és minden a tavasz közeledtét hirdette. Néhány kutyasétáltatón s erdőbolondján kívül senkivel sem találkoztunk. Maszkunkat zsebre téve mohón szívtuk a friss levegőt.

A faluvégi keresztnél imádsággal kezdtük a sétát, s reméltük, hogy megtaláljuk a célt, amiről az interneten kapott térképen kívül semmit sem tudtunk. Csak ez erdős domb gerincét láttuk, s nagyjából tudtuk az irányt. A Lövöldöző dűlőn és a horhoson túl a rét aszott fűvében már megjelentek az első apró virágok, sőt a kökény is kibontotta már fehér szirmait. Az erdő azonban még nem ébredezett, a csupasz fák közé szinte akadály nélkül szűrtak be a nap sugarai.

Petrás Mária, a mosolygó csángó dalos-asszony mondta: Minden jó előtt kell egy mélypont. Mi is tudtuk: közeleg a húsvét, és most azért jöttünk, hogy végigjárjuk a keresztutat.

Éppen egy éve, hogy kettesben teljesen visszavonultan élünk. Tudjuk, így van ezzel most a fél ország, sőt a fél világ. Talán csak azért nem írhatom, hogy az egész, mert vannak, akik most sem állhatnak félre, most sem zárkozhatnak be. Dolgozniuk kell, mert szükségük van rá, vagy még inkább, mert szükség van rájuk. És vannak, akik nem vesznek tudomást róla, hogy most megmásult az élet, s a fékevesztett bulizás helyett itt lenne az ideje a nagy utazásnak a lélek mélységeibe. De bizonyos, hogy legtöbbünk bele-belemered döbbenet a világba, s „borzadozva kérdezi, mi lesz még”.

Számomra harminc évvel ezelőtt kezdődött. Azt hittem akkor, hogy amint eltűnt a vasfüggöny, mint egy felhúzott zsilip mögül, ránk zúdul majd mindaz a sok jó, amitől addig el voltunk zárva. Igaz, gyér személyes

tapasztalataim nyomán azért éltek bennem kételyek is annak a jónak a minőségét és mennyiségét illetően, de korábbi helyzetünkhöz képest farsangi víg világot képzeltem.

Ám igen gyorsan jött a kijózanodás. Rájöttünk, hogy ez az Új Világ nemcsak hogy korántsem olyan szép, bár nagyon kemény, de jellegében és tartalmában is egészen más, mint amilyennek lennie kellene. Mégis úgy tűnt, hogy élhető.

Ebbe a beletörődésbe hasított bele éles fejszeként az új évezred hajnalán az ikertornyok apokaliptikus lerombolása, hogy azután további katalizmák következzenek. Forradalmunk meggyalázása 2006-ban, két évre rá gazdasági világválság. Vörösiszaplavina. Merényletek szerte a világban, forradalmak és háborúk, nyomukban vándorbotra kapó milliók. Vulkánok, cunamik, atomkatasztrófa. Támadások előbb a keresztény szimbólumok, sőt Európa kétezer éves kultúrája, de aztán a papok és hívek élete ellen is. Meggyalázott templomok és a Notre Dame leégése. Itthon most a harangokat érte támadás. De sorra támadnak ismeretlen járványos betegségek is, korábban főleg csak távoli országokban, de a világjárvány mára elért bennünket is. Több mint egy éve, hogy vesztegzár alatt élünk, s ki tudja, meddig.

Miféle kapcsolat fedezhető fel ezek között az események, jelenségek között? Van-e egyáltalán valami összefüggés? Hiszen földrengések mindig

is voltak, s ezekről az emberiség alig-ha tehet. Hanem a járványok, háborúk nem a modern világ rémségei, sajnos mióta történelmet írnak, az emberek mindet jól ismerik. Gondolhatjuk tán azt is, mint Madách Imre Lucifere, hogy ha helyzetünk reménytelenné válik, „itt gyors segély kell, Ádám, utazunk!”

Csakhogy van-e még hová utazni? A Marsra tán? Hiszen Ádám és Lucifer útja is kudarcos véget ért. Van ugyanis történelmünknek egy másik vonulata is. Az a tudóscsoport, akik Római Klub néven váltak ismertté, már 1972-ben megkongatta a vészharangot, rámutatva, hogy mai életmódunk, ami a fogyasztásra és az állandó növekedésre épül, zsákutcába vezet. De szinte azonnal meg is született a figyelmeztetésre önvakító korunk álságos válasza, a „fenntartható fejlődés” fából vaskarikája. S az emberiség masírozott tovább a megkezdett úton. Mit üzen hát egyre riasztóbban ez az éppen 50 éves figyelmeztetés a manának?

A mai világjárvány, a Covid-19 ellen ma már – ezt mondják a szakértők – öt-hat hatásos védőoltás is rendelkezésünkre áll. Csak idő kérdése, hogy úrrá legyünk az alattomos betegségen, ahogy a 20. század folyamán legyőztük a korábban halálos járványok egész sorát. Igaz, addig még sok embernek kell meghalnia, de a végső győzelem miénk lesz a vírus fölött!

És akkor visszatérhetünk korábbi életmódunkhoz! - ígérjük magunknak diadallal.

Csakhat éppen ez az, ami kérdéses, mert ez a korábbi életmód ad okot súlyos aggodalomra. Röviden fogalmazva: éppen a globális gazdasági világrend, ami a római jelentés szerint is véges stratégia, s a globalizmushoz szorosan kötődő korlátlan mobilitás, ami a járványt szinte napok alatt szétterítette a világon, ez az, ami nem folytatható. Ezért kísért az ószövetség szelleme: ha nem hagyunk fel régi, iszonyatos bűneinkkel, bálványaink, a profit és fogyasztás imádásával, eltorzított önmagunk megvalósításával, akkor nem kerülhetjük el az Úr büntetését.

Különös helyzet ez, amikor a modern kor fehérköpenyes tudósai mondják Jónás próféciáját:

*Halld az Egek Urának Istenének
kemény szózatját, nagy Ninive, térj meg,
vagy kénkövekkel ég föl ez a város
s föld alá süllyed, negyven napra mához!*

/Babits Mihály: Jónás könyve/

Hiszen ennek a próféciának minden képe, a kénköves láng, az elsüllyedés, napjainkban bárhol és bármikor realitássá válhat! De sokkal nagyobb baj, hogy el sem tudjuk képzelni, milyen élet vár utódainkra, ha a Földnek valóban kimerítjük minden erőforrását. Mondják, az Ember eddig még minden nehézségnek megtalálta az ellenszerét. Ám olyan globális nehézségekkel még eddig so-

sem kellett szembenéznie, mint amit környezetünk fokozódó rombolásával és fogyasztásunk mohóságával mi magunk készítünk makacsul magunknak. „A betegség(ek) globális terjedését okozó szellemi deformitás itt marad [...] Mert a járvány mi magunk vagyunk.” – írja Gróh Gáspár (Magyar Szemle – 2021/1-2.)

Testvérek! Emberek!

Adja Isten, hogy visszatérhessünk karanténunkból régi közösségeinkbe egészségesen, vírusmentesen! Ám egy világméretű nagybőjt önmegtartóztatásával, tehát józanabbul, szerényebben, hallgatva végre eszünkre és hitünkre!

Mintha ezt sugallták volna a leszálló alkonyatban a 200 éves Katalin-hegyi kálvária torzó stációi. Az erdő hallgatott, csak a nyugati ég felhői között öltözött bíborba a Nap, és sugarai a fák törzsét is véres vörösre festették. A megfeszített Krisztus pedig, ahogy letekintett a város fölött a völgyben hangyaként futkosó emberekre, mintha azt ismételte volna:

„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek.”

Ugyan mit válaszolhatott erre az én felvilágosult elmém? Halvány reménnyel árnyalt súlyos önkritikát:

Köszönjük Uram, hogy ezúttal sem magadért, csak értünk könyörögsz. Mégis ideje lenne, hogy végre mi magunk is megfontoljuk, amit cselekszünk!

Molnár László Aurél

EGY 90 NAPOS LELKIGYAKORLAT...?

A jezsuita Szív újságot már 2013 óta előfizetem, és havonta szolgál számomra nagyon hasznos, érdekes írásokkal. A decemberi számban Patsch Ferenc írásában - „Az út hosszú, megértőnek kell lenni - gondolatok a férfispiritualitásról” - olvastam az Exodus 90 lelkigyakorlatról, ami nagyon felkeltette az érdeklődésemet. Csupa jó dolgokat tartalmazott már első látásra is. Nagyon röviden a tartalmi lényegről: „egyrészt a hétköznapi megszokások köréből való kivonulásra (exodus) hív, másrészt egy kilencven napig tartó strukturált ívre épül... A program három pillérre épül. Imádság: a napi bibliai szakasz további lelki olvasmánnyal és egyéni meditációval egészül ki, s egy teljes „szent órát” alkot. Aszkézis: a lelkigyakorlat útjára lépők a program idejére önmegtagadó életet vállalnak. Testvéri férfiközösség: a program résztvevői heti rendszerességgel találkoznak és megosztják egymással tapasztalataikat, egymást támogatják az adódó nehézségek közepette.”

És így a 90 napos lelkigyakorlat vége előtt pár nappal már meg tudom osztani tapasztalati élményeimet is.

Az imádsággal kapcsolatban fülemben csengenek Kristóf atya szavai, ami valami ehhez hasonló volt, és nagyon elgondolkodtatott: "hát ne haragudjanak meg, főleg azok, akik nem így élnek önök közül, de én a legtöbb templomba járó katolikus és a világiak között csak azt a különbséget

látom, hogy a hívők vasárnap egy órára elmennek a templomba. Mert hétköznap a világiakhoz hasonló életet élnek, reggeltől-estig tevékenykedve, minőségi időt nem szánva a jó Istenre..." Az Exodus 90 legfontosabb eleme pont a napi egy "szent óra" imádság és azon belül is a 20 perces szemlélődés, amely által nagyon sok fogalom mélyebb megértésének kegyelmét kaptuk meg. Ha pedig teljes mértékben követjük a gyakorlat útmutatásait, és le is írjuk ezeket a gondolatokat, akkor még tisztább lesz a kép.

Az aszketikus gyakorlatok java-részt testi egészségünket szolgálják, ami természetesen kihat a lelki egészségünkre is. A heti 3x1 óra intenzív testmozgásba bele tudtuk számítani a csütörtök esti ping-pongozást, a heti közös futást és az egyéni kedvelt sportokat. A minimum 7 óra éjszakai alvás betartása ráébreszti az embert, hogy nincs halaszthatatlan munka, amit csak éjszakába nyúlóan lehet elvégezni. A rövid hideg zuhany előírás elkerülésén az indulás előtt sokat gondolkodtam... Kerestem a kibúvókat, például, hogy állítólag II. Erzsébet is csak havonta fürdött a háború után és hasonlókat.

Bármily hihetetlen is volt számomra, de a hidegvíz nagyobb tisztulási élményt ad, mint a forró zuhany és persze sokkal takarékosabb... Az alkoholtól, édességtől, édes italok és szóda fogyasztásától, az étkezések

közötti nasizástól való tartózkodás, a szerda-pénteki napokon való mértéktartó étkezés. Bevallom férfiasan kezdetben okozott nehézséget, és néha még meg-megkísért, (főleg a napközbeni nasizás, a mértéktartó étkezés, az esti pohár bor melletti naplezárás...), de előnyeit már teljesen tisztán látom, többek között a felesleges „úszógumik” eltűnésében.

„A kinek van manapság erre ideje” szlogenre is talált ez a lelkigyakorlat megoldást. A tv és videó játékok nézésétől, a számítógép, illetve mobil eszközök nem munkára, tanulásra vagy kommunikációra való használatától is tartózkodnunk kellett. Amennyire egy általánosítás igaz lehet, ezen tevékenységek elég sok időt ellopnak tőlünk nap mint nap. A hírek, álhírek, rémhírek nyomon követése, az érdekesebbnél érdekesebb youtube videók ...

Számomra szombat reggelente, a testvéri férfiközösségben eltöltött minden „szent óra” kiemelkedő volt. Imádkozni, magamra csukva az ajtót,

egyedül nagyon jó, de közösségben, együtt, megosztásokkal mindenképpen ad egy pluszt. A gyakorlat részeként a párok kialakítása és napi kapcsolattartása által sokkal mélyebb emberi kapcsolatok alakulnak ki, ami a most folyó NCD-s közösségépítésnek is egyik célja.

A természetes kezdeti nehézségek után a gyakorlatok javarészt beépültek a napjainkba, és a jó Isten kegyelméből remélhetőleg így is maradnak.

A következő Exodus 90 indulásáig már nincs sok idő, csak 9 hónap... Lelkes vagyok, és csak biztatni tudok mindenkit, hogy fontoljátok meg, mert hasznos és jó dolgokra szoktat rá, úgymint: hogy egészségesen éljünk, egyházközségi kapcsolataink elmélyüljenek, és még maradjon napi egy órácskánk a jó Istenre is.

Finok Zoltán

MÉGIS

A pátyi katolikus közösség térítésmentesen terjesztett időszaki kiadványa.

Felelős szerkesztő: **Reményi Judit**
(judit@remenyicsalad.hu)
www.ude.hu

Közösségünket érintő értékes írásokat szívesen közlünk

A kiadványt támogatta:
Miniszterelnökség
(NEA-KK-19-N-0079)

Páty

Római Katolikus Plébánia

Képviseli: **Harkai Gábor plébános**

Székhely: 2071 Páty, Munkás tér, hrsz.: 884/5.

Telefon: (06-26) 371-468

Adószám: 19835972-1-13

Bankszámlaszám:

CIB Bank: 11103303-19835972-36000001

Email: titkar@ude.hu

„AZ ÚR NEM SZÓLÓÉNEKESNEK, HANEM KÓRUSBA HÍV MINKET” TERMÉSZETES KÖZÖSSÉGFEJLŐDÉS TEMPLOMUNKBAN 2.

A MÉGIS 2020. karácsonyi számában kaptam lehetőséget arra, hogy beszámoljak Szent II. János Pál tiszteletére szentelt templomunk hívó közösségének megújulási kezdeményezéséről. A történet úgy indult, hogy egy nyertes pályázat eredményeképpen alkalom nyílt arra, hogy az egyházközség tagjai részt vehessenek a „Természetes közösségfejlődés” névre hallgató programban. A kapott módszertan segítségével fel tudtuk tární azokat a közösségi jellemzőket, melyek erősségeinknek bizonyulnak, és azt is, melyek azok a minimum faktorok, ahol fejlődnünk kell.

A feladat adott volt, miközben erősségeinket megőrizve, azokat, ha lehet, tovább fejlesztjük, közösen dolgozunk a gyengeségeinket meghatározó tényezők megváltoztatása érdekében. Röviden összefoglalva, együtt kell tennünk, hogy a közösségünket alkotó struktúrák hatékonyabbak legyenek, a vezetés megerősítő jellege és a hívek szeretetteljes kapcsolatai tovább fejlődjenek. Ezzel megindult közösségünk megújodását célzó közös programunk.

Megújulás

Kezdetben, a még tanácsadók „irányításával” folytatott alkalmainkon a kapott és lassan elsajátított módszertan szerint dolgoztunk. Majd úgy döntöttünk, hogy a „hivatalos” program lezárultával nem fejezzük be ezt a folyamatot, hanem tovább folytatjuk közösségünk megújodása érdekében kifejtett tevékenységünket. A szóban forgó módszertanról megelőző ismertetőmben bővebben szoltam, e helyen nem kívánok evvel részletesen foglalkozni és a jelenleginél több ismétlésbe bocsátkozni, ugyanakkor javaslom a program honlapjának a felkeresését. www.ncd.hu

A megújulók alkalmanként 15-18 főt számláló kis csapata fáradhatatlanul tette dolgát, rendszeresen, két hetente szerdánként találkoztunk az Interneten, ebben az évben immár 7 alkalommal. Plébánosunk, Harkai Gábor atya kezdetektől fogva részt vett eseményeinken, ami stabil lelki megerősítést és hitbéli lelkesedést adott alkalmainknak. Legutóbbi összejövetelünk alkalmából pedig örömmel nyugtáztuk, hogy most már Dr. Németh László Imre atya is „velünk tart”. (László atya olaszországi magyar főlelkész, pápai prelátus 22 évi olaszországi szolgálatát elvégezve hazatért Rómából, és ún. szabad évét Pátyon tölti. Most Gábor atyát és a pátyi híveket segíti, illetve előkészületben lévő írásait kívánja befejezni.)

Nem kis feladatra vállalkoztunk! No, erre igen hamar, már a kezdetekkor rájöttünk, mára még egyértelműbbé vált. Láttuk, hogy valami változzon, ahhoz mindenkinek magának kell valamiben kisebb-nagyobb mértékben változnia. A változás pedig nem történhet meg egyik pillanatról a másikra. A negatív és alázat nélküli hozzáállás pe-

dig határozottan hátráltatja törekvéseinket. Összefoglalva, „nincs más” teendőnk, mint közösségünkben

- a megerősítő vezetés,
 - a hatékony struktúrák, illetve
 - a szeretetteljes kapcsolatok
- terén jelentős előrelépést elérni!

Kirajzolódott, hogy miközben működnek lelkeségi és bizonyos plébániai tevékenységek köré szerveződő csoportok, közösségünk működtetésének ugyanakkor nincs megfelelő struktúrája, nincsenek alá- és fölérendeltségi viszonyok, a csoportok, illetve azok vezetői között szinte semmilyen kapcsolat nincsen. A képviselő-testület igen ritkán ülészik, a költségvetés elfogadásán túl nem igazán stratégiai kérdésekkel foglalkozik. Amikor hosszú évek, talán mondhatjuk, hogy évtizedek alatt, kialakul az egyházközséget megjelenítő struktúra, azon egy-kettőre változtatni bizony nagyon nehéz. Hatékony struktúra híján pedig a megerősítő vezetés sem tud érvényre jutni.

Tulajdonképpen ki is vezeti, illetve kik vezetik az egyházközséget? Persze pro forma erre is könnyű válaszolni, a plébános és a képviselő-testület (továbbiakban; KT). A mindennapos működés során, egy adott pillanatban ez nem is annyira egyértelmű! Általunk szeretve tisztelt Gábor atya ugye Budajenő plébánosa, aki oldallagosan ellátja további 4(!), Pátyon kívül Telki, Perbál és Tinnye egyházközségeit. Ez a megosztottság önmagában sem könnyű, fizikailag és lelkileg is embert próbáló feladat. A lényegtelen, de megoldandó problémák is (hol teleljen a leander) Gábor atyánál kötnek ki. Miután nem működik hatékony struktúra, bizonytalan a horizontális kommunikáció, a témák általában sem oldódnak meg Gábor atya közreműködése nélkül, mert közösségünk érintett tagjai nem tudnak/akarnak egymással kiegyezni, inkább atyához fordulnak, döntse már el ezt, vagy azt a kérdést! Ez további terhet jelent, a döntés megszületéséig pedig, melleleg áll az adott történet.

Végül a szeretetteljes kapcsolatok a közösségen belül, mint hiátus, talán ez a leginkább meghatározó és legnehezebben megváltoztatható tétel, ami egyben minden más nem megfelelés alapja lehet. Vannak régről hordott, egymástól elszenvedett fájó sebek a közösség tagjai esetében. Ezek gyógyítása, a kapcsolódó görcsök oldása a nyílt szembenézésen túl, nagy türelmet, sok imát és bölcsességet igényel, az adott konfliktusban nem érintett testvérek a közösség aktív, szeretetteljes közreműködésével.

Kérdőjelek

Megújulási törekvésünk, mint a legtöbb új kezdeményezés ellenvetéseket is generál. Miért kell még egy ilyen csapat (lásd; megújulók), amikor a legális, megválasztott képviselő-testület működik, a döntések ott születnek. Tekintsünk el a testület konkrét működésétől, annak megfelelőségétől, nem megfelelőségétől! Ez a kis csapat – a megújulók, mindenki, aki a közösség részéről ebben a megújulást elősegítő munkában részt vesz – nem lép a KT helyébe, végképp nem dönt helyette, vagy felette, egyáltalán nem dönt, véleményt alkot, segít. Nevezzük akár „alsóháznak”! Nincs választott tagsága, az vesz részt benne, aki tenni akar a közösség fejlődésért, minden gyakorló hívő társunk bármikor csatlakozhat.

Aki a ráfordított időt nem bánva aktív kommunikációt folytat az egyházközség tagjai között és a még kívül állók, az elveszettek irányában, „tömegebázist”, háttérrel biztosít. Javaslatot tesz, és ha arra igény mutatkozik, segíti a KT döntéseinek megvalósulását. A megújulók csoportja nyitott és működése nem kötődik ciklushoz, nem választott, hanem önkéntes, mindenki munkatársa lehet, aki érez indíttatást erre a segítő/támogató munkára, rendszeresen két hetente/havonta összejön.

Értesültünk arról, hogy az egyházközségi képviselő-testületi választás a pandémia miatt ismételt halasztást szenvedett. Az is egy kapcsolat lehet a KT és a megújulásban elkötelezett kis csapat között, hogy a segít a majdan sorra kerülő KT választások előkészítésében. Például megbeszéli, kiegyezteti azokat a személyes készségeket, hitbéli és egyéb ajándékokat, melyek a hívő közösségünk meglátása szerint szükségesek a képviselő-testületi tagság eddigieknél is hatékonyabb ellátásához.

Egy másik felvetés, ami elhangzott alkalmaink során, hogy mi szükség a megújulásra, mivel minden működik! Az autót is akkor visszük szervizbe, amikor elromlik. Megítélésem szerint a szervizbe sem csak akkor látogatunk el, amikor valami nagy baj van, annál inkább meghatározott időközönként azért keressük fel a műhelyt, hogy ne is romoljon el végletesen az autónkban semmi, és a legjobb működést segítsük elő. Éppen így, ez egy permanens tevékenység, amit közösségünkben végzünk, nincs határidő, cél a folyamatos megújulás, a mindig friss evangelizáció. Ide „csatolnám” Németh László atya, aki már személyesen is megismert ilyen megújulási folyamatot, megjegyzését; „bizony, egy több éves folyamatról van ilyen esetben szó”.

Kérdés lehet az is, amikor egyházközségünkben a jelenlegi struktúrában „bennfentesek” átadnák/átadják a stafétát, lesz-e kinek, lesz-e, aki átvegye? Szerintem is jogos kérdés. Mint minden együttműködésben fontos a kapcsolódás szándéka, legyen „nyitott vegyértéke” az átadónak és az átvevőnek is! Higgyünk benne, hogy lesz, imádkozzunk és dolgozzunk azért, hogy legyen!

Az egyház legmélyebb identitása, missziós természete, mindig az evangelizáció révén valósul meg. Minden, ami az egyházban történik az evangelizációt, az egyház

ezen missziós tevékenységét kell szolgálja. Egyházunk az evangelizáció által válik tulajdonképpen krisztusi egyházzá, formálódik egyre inkább krisztusi közösséggé. Plébániai közösségünk hatékony és szeretetteljes működése, valamint megerősítő vezetettsége tehát nemcsak a mi, saját hitéletünket emeli egy magasabb szintre, nemcsak a mi örömünkre szolgál, e siker nem egy belső ügy. Egy jól működő, sugárzó plébániai közösség ugyanakkor egyben kiinduló forrása, alapfeltétele evangelizációs, missziós küldetésünk beteljesítésének.

Újjáépítve

És itt szeretnék átcsatolni egy nem oly rég megjelent kiadványra: Michael White és Tom Corcoran szerzők „Újjáépítve” című kötetére. Mi a természetes közösségfejlődés mentén egyházközségünk megújulásáról beszélünk, ez a mű pedig egy plébániai közösség újjáépítéséről szól. E rokon értelmű szavak valóban a két módszertan, a két megközelítés közös lényegét fejezik ki. Az Egyház parancsa, mindenkit tanítvánnyá tenni! A könyv a „bennfentesek” és az „elveszettek” viszonyában keresi e parancs egyházközségi szinten történő teljesíthetőségét.

Egyházmegyénk 2019. szeptemberi Látónap elnevezésű találkozójának, egész napos rendezvényének, lelki napnak is ez a mű volt a tárgya. Ugri Tamás a Székesfehérvári Egyházmegye irodaigazgatója, pasztorális püspöki helynök mutatta be a művet, majd vezetésével az egyházmegye plébániáiról a látónapra érkező hívek, lelkipásztori munkatársak, hitoktatók és pedagógusok próbálták elsajátítani a módszerben rejlő és „otthon is hasznosítható” fortélyokat. A lelki napról egy 5 perces video készült: https://www.youtube.com/watch?v=8Mgf_wSLVGc

Akiknek fontos, hogy mi lesz az Egyházat elhagyókkal, az elveszettekkel, akiknek nem mindegy, hogy a hívő emberek hogyan tekintenek az Egyházra, és hogy a nem közénk tartozók miképp tekintenek ránk, plébániai közösségeinkre, azok elkezdnek a könyv által ihletett irányba gondolkozni, majd cselekedni. Tamás atya egy hosszabb folyamat első állomásaként aposztrofálta az eseményt. Biztatta a plébániákat, hogy

közösen vagy akár csoportokban indítsanak beszélgetést a témáról, és néhány dolgot ki is lehetne próbálni! Nézzünk körül, kiknek, kikkel építhetnénk újjá a plébániát?

Nagyon inspiratív Madocsai Beának a Magyar Katolikus Rádió munkatársának a siófoki plébánossal, Nyéki Kálmán atyával, a magyar kiadás szerkesztőjével folytatott beszélgetése is a könyvről. Hogyan lehetne vonzó plébániánk az „elveszettek” számára, kit szeretnénk bevonni templomunkba? Nem „ördögtől való”, ha jól érzik magukat az elveszettek (is) velünk az Isten házában. Váljunk az elveszettek templomává! Legyünk tevékeny részesei az Egyház építésének, egyre több alázattal, de fusunk neki! 14 perces nagyon színvonalas hangfelvétel a beszélgetésről: <http://plebaniaujraepitve.hu/hir4.html>

(A MÉGIS lapszám elektronikus változatában e linkek könnyen elérhetőek és „aktívvá tehetőek” a <https://www.ude.hu/aktualis/hirdetesek/megis> oldalon, javasolom ezeket onnan indítani!)

Külön kegyelem az, hogy pátyi katolikus közösségünkben zajló megújulási folyamat kibontakozásának idején, illetve annak kapcsán került képbe ez a mű. Úgy gondolom, hogy a kötet tanulmányozása is segítheti Pátyon a „természetes közösségfejlődés” címen megkezdett munka sikerét. Időközben kiderült, hogy annak idején több példányt is beszerzett az egyházközség, templomunk könyvtárában fellelhetők.

László atya a nagyböjtben a szombati előesti szentmisék keretében a Miatyánkról tartott elmélkedéssorozatot. Az ima szerinti megszólításra utalva, hangsúlyozta, hogy amikor Krisztus imádkozni tanít bennünket, nem arra tanít, hogy az egyéni kéréseinket, panaszainkat kísértéseinket foglaljuk bele az imádságunkba! Arra tanít, hogy mint egy közösségnek a tagja álljunk az Atya elé az imádságban! A mise végén, amikor fennhangon elmondtuk az imát a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért, az számomra az előbbi gondolatot vitte tovább, szintén többes szám első személyben ...

Végül szeretnék visszatérni a kiinduló, címadó idézethez!

Az Új Ember katolikus hetilap 2021. február 14-i számában (1. és 2. oldal) Ferenc pápát idézte Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén elhangzott homíliájának közreadásával. Az idézet, ezennel teljes formájában: „Közösségeinkben kölcsönös türelemre van szükség; hordoznunk kell egymást, vállunkra kell venni testvérünk, nővérünk életét, gyengeségeit és gyarlóságait is. Mindet! Emlékezzünk erre: az Úr nem szólóénekesnek hív bennünket – jól tudjuk, van belőlük bőven az Egyházban –, hanem egy kórus tagjának, mely néha hamis, mégis igyekeznie kell együtt énekelni.”

Ámen!

Dr. Monostori Ernő

KÖNYVAJÁNLÓ

Nemrégiben jelent meg a Jel kiadó gondozásában – a Szülők, nevelők könyvespolca sorozatban – Mervay Miklós Az együtt imádkozó család együtt is marad című könyve.

A keresztény házasság fontos – ha nem elengedhetetlen része -, hogy a férj és feleség imádságban együtt álljon Isten elé hálájukkal, kéréseikkel, még mielőtt gyermekeik születtek, majd gyermekeikkel együtt és azok kirepülése után is.

A könyv azoknak kíván segíteni, akik szeretnének imádkozni házastársukkal és gyermekeikkel a családban, de nem tudják, hogyan is kezdjenek hozzá, mert nem így nőttek fel, nem volt erre tapasztalatuk. Továbbá azoknak is szól, akik már együtt imádkoznak, de időnként kérdéseik, nehézségeik vannak a kicsi vagy épp kamaszkorú gyermekeikkel való közös imáik kapcsán. Ötleteket adhat a hitoktatóknak is, hogyan nyújthatnak segítséget az efféle kérdésekkel hozzájuk forduló családoknak.

A könyv anyagát a hitoktatás és a tanárképzés során felmerült kérdések inspirálták. Ezen tapasztalatai alapján állította össze a szerző, szem előtt tartva a mai családok helyzetét. A könyvet személyes példák és élmények színesítik, kibővítve a korábbi kiadások óta e témában tartott előadások témáival és kérdéseivel.

A könyvet azért is ajánljuk különös szeretettel, mert a szerző - Mervay Miklós háromgyermekes családapa, katolikus teológus és hittanár, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola oktatója – egyházközségünk tagja, plébániánkon lelkipásztori munkatársként és hitoktatóként is tevékenykedik.

A könyvhöz Bíró László püspök írt bevezetőt, melyet a következő linken is olvashatunk:

<https://www.magyarurir.hu/hirek/mervay-miklos-az-egyutt-imadkozo-csalad-egyutt-is-marad>

- a szerk.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Kedves Testvérek!

Köszönjük imáikat, segítségüket, adományait, szeretetteljes érdeklődésüket, amelyet a családunkat ért tűzkár kapcsán megtapasztalhattunk. Szívből kívánjuk, a Jóisten százszorosán fizesse vissza Mindnyájuknak!

Kővágó család

HOGYAN ÉS MIÉRT MŰKÖDIK (VAGY ÉPPEN MIÉRT NEM) A LITURGIÁK ÉLŐ KÖZVETÍTÉSE [HTTPS://WWW.YOUTUBE.COM/C/UDEHUPATY](https://www.youtube.com/c/UDEHUPATY)

Elsőként néhány érdekes statisztikai adatot szeretnék megosztani, melyek a szolgáltató adataiból származnak.

A vasárnapi szentmiséket jellemzően sokkal többen követik, mint az előesti vagy hétközi liturgiákat. A vasárnapi alkalmakat átlagosan 50-80 bekapcsolt gép követi, remélhetőleg egy-egy képernyő mögött a teljes család, de mindenképpen több személy. Hétköznap ugyanez a szám 5-10 között mozog, legkevesebben a szerda reggeli fél hetes szentmisét nézik, átlagosan csak néhányan.

Érdekesen alakulnak az egyes közvetítések hosszútávú megtekintései. Mivel a Youtube az automatizmusai által a látogatók megtippelt érdeklődési körének megfelelően ajánl megtekintésre videókat, az élő adást követően nagyjából egy nappal (amikorra a szolgáltató teljesen feldolgozta és rögzítette az élő adást) elkezdődik a közvetítések utóélete. Az élő adáshoz képest többszöröse nézőszámot „produkálnak” a megtekintések, a vasárnapi misét tekintve a szám 140-190-re ugrik napjainkban, ugyanakkor jelentősen csökken a „végignézési” arány. Sokszor egy-egy közvetítést tekintve az ilyen utólagos bele-bele tekingetések miatt az átlagos megtekintési hossz 30-50%-ra esik.

Jelenleg (2021.04.01) az élő közvetítések listáján 137 adás szerepel, de a csatornán megtalálható néhány egyéb nem élőben leadott, ugyanide feltöltött videó is

(templomépítésről, betlehemesről, koncertekről, közösségi alkalmakról).

A videók összes megtekintése 1819 órát tesz ki. Mivel érdemben egy évvel ezelőtt indult a csatorna, a fenti közel 76 napnyi videó „megnézés” hatalmas szám.

Pár mondat a technikai kivitelezésről. Jelenleg két kamera jelét továbbítjuk vezetéken a közvetítést vezérlő számítógépbe, illetve az azon futó programba. Ez a szoftver tud kapcsolatot létesíteni a templomi vezetékes internet hálózaton keresztül a Youtube szerverével, és onnan kerül ki a világhálóra az adás.

A hangot most már pályázati pénzből megvásárolt professzionális vezeték nélküli mikrofonnal vesszük. Maguk a kamerák és a Youtube is késlekednek a valóságához képest, ráadásul a kamerák eltérő mértékben, így a hangot a mi eszközeinkkel szinte lehetetlen szinkronizálni a képpel, ezért lehetnek hang és kép elcsúszások a közvetítésekben.

A közvetítő programban tudjuk a kamerák képét váltani, illetve ez a program alkalmas arra, hogy a fix képeket, imát (lelki áldozás, eucharisztikus kongresszus imája) közvetítse. Sokszor az élő adásokban nincsenek képváltások, akkor „rendező-szerkesztő” hiányában az előre beállított nézet megy végig.

Minden élő adás előtt a megfelelő belepésen be kell állítani, illetve jelezni kell a szolgáltató felé, hogy élő adás lesz, ehhez tud a program csatlakozni. Egy-egy

alkalommal, amikor ez a beállítás „elfelejtődik”, kétesélyes az élő adás sorsa: vagy elindul, vagy nem. Szerencsére többnyire sikerült az ilyen bakikat korrigálni.

Az élő adások minőségét jelentősen befolyásolja az éppen aktuális internet sebesség, illetve terheltség. Nem kell óriási sávszélesség a közvetítéshez, ám annak stabilnak kell lennie. Amikor ez a

stabilitás felborul, akkor többnyire elsőként a képminőség romlik, majd végső esetben a hang.

Bízunk benne, hogy minden nehézség és „amatőrség” ellenére, a szükségszerűen otthon maradóknak biztosítani tudjuk az online szentmise „élmény”-t.

Reményi László

A LITURGIÁK RENDJE A NAGYHÉTEN ÉS HÚSVÉTKOR

ÁPRILIS 1. Nagycsütörtök
18:00 ünnepi szentmise
az utolsó vacsora emlékére

ÁPRILIS 2. Nagypéntek
15:00 keresztút
18:00 ünnepi istentisztelet

ÁPRILIS 3. Nagyszombat
18:00 ünnepi szentmise

ÁPRILIS 4. Húsvétvasárnap
10:30 ünnepi szentmise
ételszenteléssel

ÁPRILIS 5. Húsvéthétfő
10:30 szentmise